

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

Riḍvánina 2011

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

Tämän loistavan vuodenajan alkaessa silmämme kirkastuvat, kun saamme katsella Bábin ylhäistä hautapyhäkköä kruunaavan kullatun kupolin vastapaljastettua loistetta. Entisöitynä siihen ylimaalliseen loistoon, jonka Shoghi Effendi on sille tarkoittanut, tuo ylevä rakennelma säteilee jälleen maalle, merelle ja taivaalle päivin ja öin todistaen Hänen majesteettiudesta ja pyhydestä, jonka pyhitetyt jäännökset on sen poveen laskettu.

Tämä ilon hetki sattuu yhteen yhden suotuisan luvun päättymisen kanssa Jumalallisen suunnitelman kehityskulussa. Vain yksi vuosikymmen on jäljellä muotoutumisen aikakauden ensimmäisestä vuosisadasta, ensimmäisestä 'Abdu'l-Bahán Tahdon ja testamentin hellässä huomassa vietetystä sadasta vuodesta. Nyt päättyvää viisivuotissuunnitelmaa seuraa toinen, jonka sisältö on jo ollut syvällisen opiskelun kohteena kautta bahá'í-maailman. Todellakin emme voisi olla tyytyväisempiä neuvonantajalautakuntien konferenssille osoitetun viestimme ja kahdentoista kuukauden takaisen riḍván-sanoman saamaan vastakaikuun. Tyytymättä hajanaiseen käsitykseen niiden sisällöstä ystävät palaavat yhä uudestaan näihin sanomiin, yksin ja ryhmissä, muodollisissa kokouksissa ja spontaaneissa kokoontumisissa. Heidän ymmärrystään rikastuttaa aktiivinen ja valistunut osallistuminen kasvuohjelmiin, joita edistetään heidän seuduillaan. Tämän seurauksena bahá'í-yhteisö on kaikkialla maailmassa tietoisesti omaksunut muutamassa kuukaudessa sen, mitä se tarvitsee työntämään se varmaan alkuun tulevalle vuosikymmenelle.

Samana ajanjaksona poliittisten mullistusten ja taloudellisen kuohunnan kertautuminen eri mantereilla on ravisuttanut hallituksia ja kansoja. Yhteiskuntia on ajautunut vallankumouksen partaalle ja merkillepantavissa tapauksissa reunan yli. Johtajat joutuvat huomaamaan, etteivät sen enempää armeijat kuin rikkautakaan takaa turvallisuutta. Kun kansan pyrkimykset ovat jääneet toteutumatta, on kertynyt kasautunutta suuttumusta. Muistamme miten terävästi Bahá'u'lláh varoitti maapallon hallitsijoita: ”Kansanne ovat teidän aarteenne. Varokaa, ettei teidän hallitustapanne riko Jumalan käskyjä vastaan ja ettette jätä suojattejanne ryövärin käsiin.” Varoituksen sana: Olipa kansan muutoskiihkon näytelmä kuinka kiehtova tahansa, on muistettava, että on olemassa pyrkimyksiä, jotka ohjailevat tapahtumien kulkua. Niin kauan kuin jumalallisen Parantajan määräämää hoitoa ei anneta, tämän aikakauden koettelemukset jatkuvat ja syvenevät. Tämän ajan valpas tarkkailija huomaa helposti surkean vajavaisen maailmajärjestyksen kiihtyvän hajoamisen, puuskittaisen mutta helyttömän.

Silti nähtävissä on myös sen vastine, rakentava prosessi, jonka Suojelija kytki ”Bahá'u'lláhin muotoutumassa olevaan uskoon” ja kuvasi ”sen uuden maailmanjärjestyksen airueksi, jonka tuo usko on ennen pitkää vakiinnuttava”. Sen epäsuorat vaikutukset voidaan nähdä siinä tunteen virrassa – eritoten nuorilta – joka kumpuaa kaipuusta myötävaikuttaa yhteiskunnalliseen kehitykseen. Ikiaikaisen kauneuden seuraajille suotu anti, että tämä kaipuu, joka vääjäämättä pulppuaa ihmishengestä joka maassa, kykenee ilmentämään itsensä niin kauniisti siinä työssä, jota bahá'í-yhteisö on tekemässä kehittääkseen kykyä tulokselliseen toimintaan planeetan eri väestöryhmien keskuudessa. Onko mikään etuoikeus verrattavissa tähän?

Saadakseen näkemystä tähän työhön katsokoot jokainen uskova 'Abdu'l-Baháta, jonka Egyptiin ja länteen suuntautuneiden ”käänteentekevien matkojen” vuosisataisjuhlaa parhaillaan vietetään. Väsymättömästi hän selitti opetuksia jokaisessa sosiaalisessa tilassa: kodeissa ja lähetyssaleissa, kirkoissa ja synagogissa, puistoissa ja toreilla, rautatievaunuissa ja valtamerialuksilla, kerhoissa ja

yhdistyksissä, kouluissa ja yliopistoissa. Tinkimättömänä totuuden puolustamisessa, silti rajattoman lempeänä käytöksessään, hän saattoi universaalit jumalalliset periaatteet koskemaan ajan välttämättömiä tarpeita. Kaikille poikkeuksetta – viranomaisille, tiedemiehille, työläisille, lapsille, vanhemmille, maanpakolaisille, aktivisteille, kirkonmiehille, skeptikoille – hän välitti rakkautta, viisautta, lohtua, mitä tahansa kulloisetkin tarpeet edellyttivät. Samalla, kun hän ylevöitti heidän sieluaan, hän haastoi heidän oletuksiaan, suuntasi uudelleen heidän näkökantaansa, laajensi heidän tietoisuuttaan ja kohdensi heidän tarmoaan. Hän osoitti sanoin ja teoin sellaista myötätuntoa ja anteliaisuutta että sydämet muuttuivat täysin. Ketään ei käännytetty pois. Suuri toiveemme on, että Mestarin verrattoman uran usein toistuva muistaminen tänä vuosisataisjuhlan ajanjaksona innoittaisi ja vahvistaisi hänen vilpittömiä ihailijoitaan. Asettakaa hänen esimerkkinsä silmienne eteen ja kiinnittäkää katseenne siihen; olkoon se teidän vaistonvarainen oppaanne ponnistellessanne suunnitelman tavoitteeseen.

Bahá'í-yhteisön ensimmäisen maailmanlaajuisen suunnitelman alussa Shoghi Effendi kuvasi vakuuttavin sanankääntein niitä perättäisiä vaiheita, joiden kautta jumalallinen valo sytytettiin Síyáh-Chálissa, puettiin ilmoituksen valaisimeen Baghdádissa, levitettiin Aasian ja Afrikan maihin samalla, kun se loisti lisääntyvällä kirkkaudella Adrianopolissa ja myöhemmin 'Akkássa, ulotettiin merten yli jäljellä oleviin maanosiin, ja joiden kautta se leviäisi vaiheittain maailman valtioihin ja alusmaihin. Tämän kehityskulun viimeisen osuuden hän luonnehti ”sen valon tunkeutumisena – – maapallon kaikkiin jäljellä oleviin alueisiin” viitaten tähän ”vaiheena, jossa Jumalan voitokas usko loistaen koko voimallaan ja kirkkaudellaan on kyllästännyt ja sulkenut sisäänsä koko planeetan”. Vaikka tuo tavoite on kaukana toteutumisesta, valo hohtaa jo voimakkaasti monella alueella. Joissakin maissa se loistaa joka seudulla. Maassa, jossa tuo sammumaton valo sytytettiin ensi kerran, se palaa kirkkaasti huolimatta niistä, jotka soisivat tukahduttaa sen. Eri kansoissa se saavuttaa tasaisen hehkun kokonaisten naapurustojen ja kylien ylle sitä mukaa, kun kynttilä toisensa jälkeen syttyy sydämessä toisensa jälkeen Kaitselmuksen kädestä; se valaisee ajatuksentäytteistä keskustelua kaikilla inhimillisen kanssakäymisen tasoilla; se luo säteitään lukemattomiin aloitteisiin kansan hyvinvoinnin edistämiseksi. Ja joka tilanteessa se säteilee uskollisesta uskovasta, elämää sykkivästä yhteisöstä, rakastavasta henkisestä neuvostosta – kukin valon majakkana vasten synkkää varjoa. Me rukoilemme hartaasti pyhällä kynnyksellä, että jokaista teitä kuolemattoman tulen kantajaa ympäröisivät Bahá'u'lláhin mahtavat vahvistukset välittäessänne muille uskon kipinän.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]